

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Καλλιθέα , 28/03/2016

Αριθμός απόφασης: **1259**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 16 04 529
ΦΑΞ : 213 16 04 566

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. Β1 1052867 ΕΞ 2015/21.04.2015 (ΦΕΚ 815 / τ. Β' / 07.05.2015) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **11/12/2015** και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανή προσφυγή της ... του ..., **ΑΦΜ** ..., κατοίκου Κορίνθου, οδός ..., κατά της με αριθμ. ειδοποίησης .../20-10-2015 Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2015, της Γ.Γ.Δ.Ε.

5. Τη με αριθμ. ειδοποίησης .../20-10-2015 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2015, της Γ.Γ.Δ.Ε., της οποίας ζητείται η ακύρωσή ή άλλως η τροποποίηση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ.
7. Την από 28 /03/2015 εισήγηση του Α3 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **11/12/2015** και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγή της ... του ..., **ΑΦΜ** ..., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αρ. ειδοποίησης/20-10-2015 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ν. 4223/2013 (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) της Γ.Γ.Δ.Ε, έτους 2015, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 2.881,34 €, πλέον συμπληρωματικός φόρος ποσού 8.664,37€, ήτοι συνολικός φόρος ποσού 11.545,71 € (Αρ.Χ.Κ. .../1451)

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να ακυρωθεί άλλως να μεταρρυθμιστεί η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη με την οποία καλείται να καταβάλει συνολικά το ποσό των 11.545,71 € καθώς και κάθε άλλη πράξη ή παράλειψη συναφούς προς την προσβαλλόμενη προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν.4174/2013, εμπρόθεσμα ασκεί την παρούσα προσφυγή.
2. Καταστράτηγηση του άρθρου 20 § 2 του Συντάγματος που προβλέπει το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης, εφόσον δεν κλήθηκε να δώσει τυχόν εξηγήσεις ή να διατυπώσει τυχόν αντιρρήσεις για τον τρόπο που προσδιορίστηκε η αξία των ακινήτων της. Για τον λόγο αυτό προσκομίζει με την παρούσα: α) την από 11/12/2015 εκτίμηση του πολιτικού μηχανικού ... και β) την ΠΟΛ 1208/18-09-2014 με την οποία ορίζεται η τιμή ανά τ.μ. στον Άσσο Κορινθίας σε 69,50€ ήτοι 0,50 λεπτά λιγότερα από τον προσδιορισμό της τιμής με την οποία έχει υπολογιστεί η αντικειμενική αξία των ακινήτων της.
3. Άκυρη η προσβαλλόμενη πράξη λόγω μη αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων και προς επίρρωση των ισχυρισμών της επικαλείται την με αριθμ. 4003/2014 απόφαση του ΣτΕ.
4. Παραβίαση της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης προς τη Διοίκηση (ΣτΕ 1508/2002) και των συνταγματικών αρχών αναλογικότητας και αναλογικής ισότητας συνεισφοράς στα δημόσια βάρη και δίκαιης φορολόγησης (άρθρο 25 §1 του Συντάγματος). Ο ορισμός τόσο υψηλών αντικειμενικών αξιών, ήτοι κατά 100% μεγαλύτερων από τις πραγματικές αγοραίες και κατά 40 έως 60% μεγαλύτερες από τις προηγούμενες αντικειμενικές (βλ. Φ.Α.Π. 2009) δεν είναι προφανώς ανεκτός υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας.
5. Προσβολή του δικαιώματος της ιδιοκτησίας που εγγυώνται ιδίως τα άρθρα 17§§1,2 του Συντάγματος, τα άρθρα 1 και 6§1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και το άρθρο 17 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, καθώς στην

προκειμένη περίπτωση, οι δαπάνες διαβίωσης της προσφεύγουσας υπερβαίνουν το πενιχρό εισόδημά της, μη εξασφαλίζοντας της, αξιοπρεπή διαβίωση ειδικά σε συνδυασμό με τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει. Με αποτέλεσμα με την επιβολή φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α., να καλείται να εκποιήσει την ακίνητη περιουσίας της προκειμένου να εκπληρώσει τις φορολογικές της υποχρεώσεις, οδηγώντας την σε απώλεια του δικαιώματος της σε στέγαση.

6. Παραβίαση της αρχής απαγόρευσης διπλής φορολόγησης, που απορρέει από τις διατάξεις των άρθρων 4§5 και 78§1 του Συντάγματος, καθώς της καταλογίστηκε φόρος μια φορά επί της φορολογητέας αξίας ενός εκάστου των ακινήτων της (κύριος φόρος ύψους 2.881,34€) και μια φορά επί της συνολικής αξίας τους (συμπληρωματικός φόρος ύψους 8.664,37€).
7. Ένσταση αντισυνταγματικότητας δημοτικού αποτελέσματος. Ο νομοθέτης έχει την εξουσία να επιβαρύνει την περιουσία του φορολογούμενου με φόρους αλλά η εξουσία αυτή υπόκειται στον περιορισμό που προκύπτει από το περιορισμό του άρθρου 17 του Συντάγματος.

Επειδή, με τη με αριθμό ειδοποίησης .../20-10-2015 πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου ν.4223/2013 έτους 2015, που εκδόθηκε βάσει της με αριθμ. ... υποβληθείσης από την προσφεύγουσα, δήλωσης Ε9 για ακίνητα που υπάρχουν την 01/01/2015 και σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.4223/2013, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 2.881,34 ευρώ, συμπληρωματικός φόρος ποσού 8.664,37 ευρώ, ήτοι συνολικός φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων ποσού 11.545,71 €.

Επειδή, κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, **η κατά τις διατάξεις των άρ. 20 του Συντάγματος και 6 Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας προηγούμενη ακρόαση του ενδιαφερομένου δεν επιβάλλεται όταν το σε βάρος του διοικητικό μέτρο δεν συνδέεται κατά νόμο με υποκειμενική του συμπεριφορά** αλλά λαμβάνεται βάσει αντικειμενικών δεδομένων (βλ. ενδεικτικά ΟΛΣΤΕ 1685/2013, ΣΤΕ 1505/2010, 4254/2009, 2968/2007, ΔΕφΠειρ 4498/2010 δημοσιευθείσες στην τράπεζα νομικών πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Τέτοια περίπτωση συνιστά και η παρούσα, καθώς ο ΕΝ.Φ.Ι.Α. υπολογίστηκε και επιβλήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4223/2013 και των στοιχείων ακινήτων που η ίδια είχε εισαγάγει στις δηλώσεις στοιχείων ακινήτων προηγούμενων ετών, δίχως οι σχετικές ενέργειες της φορολογικής αρχής, οι οποίες εκτελέστηκαν κατά δέσμια εξουσία, να συσχετίζονται με τη συμπεριφορά του φορολογούμενου.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4223/2013 δίνουν τη δυνατότητα διόρθωσης σφαλμάτων με την υποβολή τροποποιητικής δήλωσης Ε9 από την προσφεύγουσα.

Επειδή, η ΠΟΛ 1208/17-09-2014 απόφαση του Υπ. Οικονομικών με θέμα: «*Τροποποίηση της ΠΟΛ 1131/5-06-2013 (ΦΕΚ 1499 Β΄) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών*» ορίζει ότι: «1. Η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών [ΠΟΛ.1131/5.6.2013](#) (ΦΕΚ 1499 Β΄), με την οποία

καθορίζονται για τα έτη 2011, 2012 και 2013, οι τιμές οικοπέδου ανά τετραγωνικό μέτρο στις περιοχές, στις οποίες δεν εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας, αποκλειστικά και μόνο για τις ανάγκες επιβολής του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας στα φυσικά πρόσωπα, τροποποιείται για το Δήμο Άσσου-Λεχαίου, για τον οποίο η τιμή οικοπέδων ανά τετραγωνικό μέτρο διαμορφώνεται ως ακολούθως:

α/α	Περιφέρεια	Νομός	Δήμος	Τιμή
1	Πελοποννήσου	Κορινθίας	Άσσου-Λεχαίου	69,50 €

Επειδή, στη ΠΟΛ 1131/05-06-2013 απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών ορίζεται ότι «Οι τιμές οικοπέδου ανά τετραγωνικό μέτρο δήμου ή κοινότητας στις περιοχές όπου δεν εφαρμόζεται το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας, αποκλειστικά και μόνο για τις ανάγκες επιβολής του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας στα φυσικά πρόσωπα, για το έτη 2011, 2012 και 2013 καθορίζονται ως ακολούθως:

427	Πελοποννήσου	Κορινθίας	Κορινθίων	70,00 €
-----	--------------	-----------	-----------	---------

Επειδή, εν προκειμένω, τα ακίνητα της προσφεύγουσας βρίσκονται εντός οικισμού του Δήμου Κορινθίας, οι σχετικοί ισχυρισμοί της προσφεύγουσας είναι αβάσιμοι.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι αβάσιμος.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και

δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας για παραβίαση της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης προς τη Διοίκηση και των συνταγματικών αρχών αναλογικότητας και αναλογικής ισότητας συνεισφοράς στα δημόσια βάρη και δίκαιης φορολόγησης είναι αβάσιμος.

Επειδή, η διοίκηση, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεσμεύεται από τους κανόνες των παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 του Ν. 4223/2013 ως προς τις προϋποθέσεις χορήγησης έκπτωσης επί του ΕΝΦΙΑ, οι οποίες και απαριθμούνται περιοριστικά στο νόμο, καθώς και από τη με αριθ. ΠΟΛ. 1231/2014 «Διαδικασία χορήγησης εκπτώσεων επί του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) σε φυσικά πρόσωπα, έτους 2014» απόφαση της Γ.Γ.Δ.Ε., η οποία έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 4 του άρθρου 7 του Ν. 4223/2013.

Κατ' εφαρμογή δε των ανωτέρω διατάξεων, μόνος ο ισχυρισμός του διοικούμενου περί των προβλημάτων υγείας του δεν επαρκεί για την χορήγηση από τη διοίκηση έκπτωσης επί του οφειλόμενου ΕΝΦΙΑ, δεδομένου ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις, οι οποίες τίθενται από τις ανωτέρω διατάξεις του νόμου και της σχετικής κανονιστικής απόφασης της Γ.Γ.Δ.Ε..

Επειδή, ο νομοθέτης με τη θέσπιση του ΕΝΦΙΑ, απέβλεψε, επιτρεπτώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή **την κατοχή** της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης (πηγής πλούτου) διαφορετικής από το εισόδημα, δεδομένου ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Επειδή, βάσει δικαστηριακής και διοικητικής νομολογίας, γίνεται δεκτό ότι η αποφυγή της διπλής φορολογίας αποτελεί μεν αρχή της φορολογικής πολιτικής, δεν αποτελεί, όμως, συνταγματική επιταγή, της οποίας η παράβαση θα καθιστούσε ανεφάρμοστο τον τυχόν θεσπίζοντα αυτήν νόμο και, ως εκ τούτου, **όταν το ίδιο πρόσωπο υποβάλλεται για την ίδια φορολογητέα ύλη σε διάφορες φορολογίες βάσει διαφορετικών διατάξεων, δεν παραβιάζεται η αρχή της φορολογικής ισότητας** (ΣτΕ 933, 934/1952, 924/1954, 1396/1956, 153/1960, 429-432/1986, 4071/1987 και Γνωμ. ΝΣΚ 634/2012, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γ.Γ.Δ.Ε. και κοινοποιήθηκε με τη με αριθ. ΠΟΛ. 1083/11-4-2013 εγκύκλιο ΥΠΟΙΚ).

Επειδή, εν προκειμένω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ, προβλέπεται ο προσδιορισμός κύριου και συμπληρωματικού φόρου, βάσει των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του ν. 4223/2013, ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι αβάσιμος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από **11/12/2015** και με αρ.πρωτ. ... ενδικοφανούς προσφυγής της προσφεύγουσας ... του ..., **ΑΦΜ**

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Έτος 2015:

Ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) έτους 2015: 11.545,71 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την αριθμ. ειδοπ. .../20-10-2015 Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου Έτους 2015 της Γ.Γ.Δ.Ε..

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3
ANNA MARTINH**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).